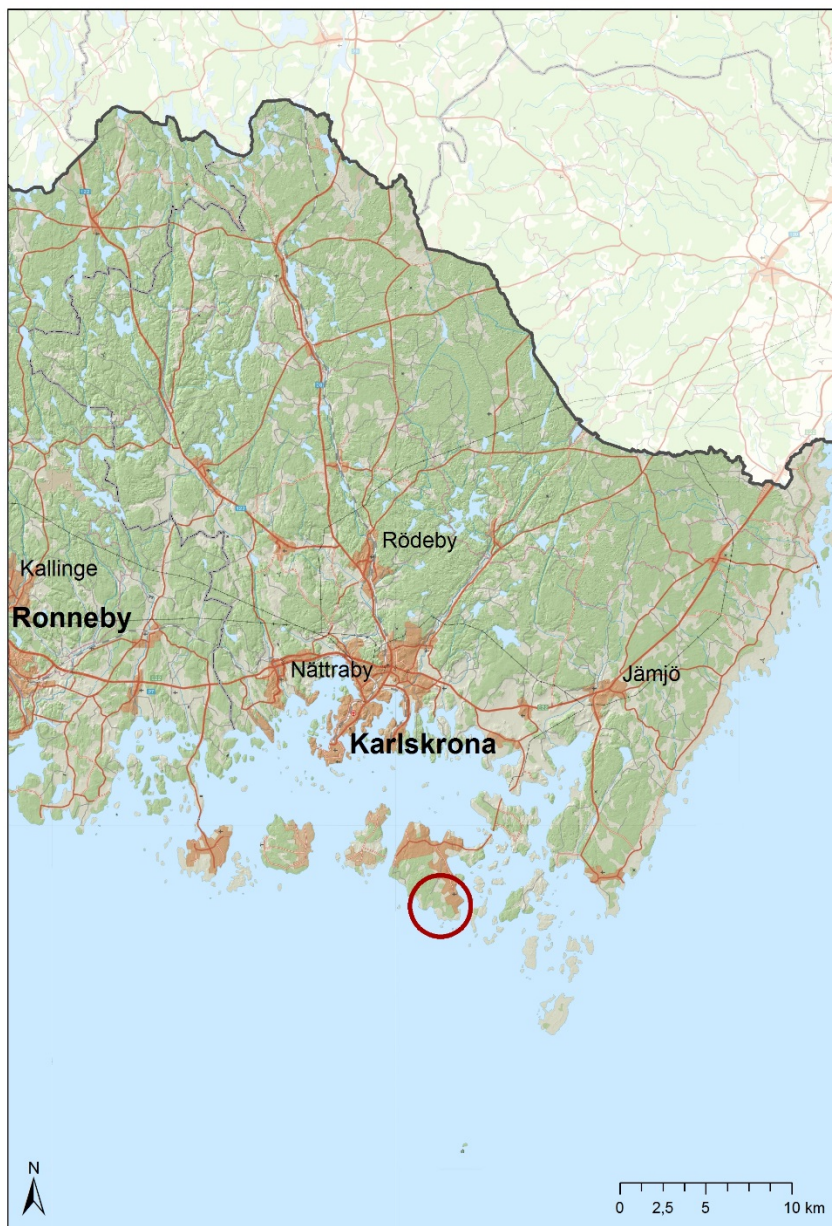

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0410101 Uttorp

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shape-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

**LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN**

Jonas Warhammar

Bevarandeplan för Natura 2000-området**SE0410101 Uttorp**

Kommun: Karlskrona

Områdets totala areal: 76,2 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-10-12

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden:

Privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 1997-01-01, SCI: 2004-12-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm**Naturtyper och arter som ska bevaras i området:**Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

1170 - Rev

1210 - Driftvallar

1630 - Strandängar vid Östersjön

4030 - Torra hedar

5130 - Enbuskmarker

6270 - Silikatgräsmarker

1166 - Större vattensalamander, *Triturus cristatus***Bevarandesyfte**

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Uttorp bidrar till att uppfylla miljömålen Hav i balans samt levande kust och skärgård, Ett rikt odlingslandskap och Ett rikt växt- och djurliv.

Uttorp uppvisar ett för östra skärgården representativt skärgårdslandskap, ålderdomligt präglat genom månghundraårig hävd. Strukturerna av ett delvis bevarat småskaligt odlingslandskap med åkerlappar och hävdutmarksbete med främst hedar, finns ännu kvar. Området har höga biologiska värden, såväl marina som på land. De prioriterade bevarandevärdena är områdets torra hedar, enbuskmarker, havstrandängar och rev. Natura 2000-området har stor betydelse för att bibehålla balansen i det marina ekosystemet när det gäller förekomst av rovfisk. Reven är viktiga som reproduktions- och uppväxtområde för till exempel sill och blåmussla, vilket förutsätter en frisk vegetation.

Beskrivning av området

Natura 2000-området Uttorp ligger på södra delen av Sturkö i Karlskrona skärgård. Området är stort och omväxlande med många skilda naturtyper. Närmast havet och ett stycke inåt land utgörs området av blockiga strandängar och berghällar, enbuskrik utmark, hedmarker och öppna sandfält. Längre norrut utgörs området mer och mer av igenvuxen ljunghed och den skogliga karaktären ökar, med inslag av gles ekskog med en del gamla, vidkroniga ekar. Här finns också mer inägomark med hagmarker och gamla fossila åkrar. Hela Natura 2000-området genomkorsas av vällagda stenmurar i nord-sydlig riktning och även en fägata ses.

Kärlväxtfloran är bitvis rik med arter som kärr- och havssälting, dvärg- och kustarun, samt smultronklöver vid havet, medan man längre uppåt land hittar sommarfibbla, nattviol, jungfrulin och stagg. Långbensgroda och större vattensalamander leker i småvatten inom området. Bland noterade rödlistade arter kan nämnas fjärilarna silversmygare och mindre purpurmätare, och växterna granspira, borsttåg och vårkällört. På Uttorp har över 200 fågelarter påträffats varav cirka 75 är häckande.

Stranden är smal och består främst av stenar och block med inslag av sand och grus. Tångbälten är viktiga som ett filter mot övergödning och utgör en viktig livsmiljö för andra organismer, inte minst fisk. Havsmiljöförordningen omfattar allt havsvatten, och ett system för att bedöma miljöstatus är under utveckling. Den inledande bedömningen (2012) indikerar att god miljöstatus inte uppnås i Östersjön. Vattenförvaltningsförordningen omfattar kustvatten (ut till en nautisk mil utanför baslinjen) och den ekologiska statusen i området är bedömd som måttlig på grund av övergödning och miljögifter (2013).

Området har stor betydelse för det rörliga friluftslivet.

Vad kan påverka negativt

Ängs- och betesmarker

-Minskad eller upphörd hävd leder på sikt till igenväxning av buskar, träd och vass och en utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.

-Tillskottsutfodring ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.

-Markexploatering och annan markanvändningsförändring i eller i anslutning till området, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet.

- Felaktig tidpunkt för betespåsläpp på strandängar med häckande fåglar. För att minimera störning i området och trampsador på äggen bör betespåsläppet ske antingen före eller efter fåglarnas häckning.

Större vattensalamander:

- Större vattensalamander är känslig för försurning och försvinner ofta när pH understiger 5,0.

- Barrskogsplantering och igenväxning runt annars lämpliga lekvatten medför bl.a. beskuggning som fördröjer eller omintetgör överlevnadsmöjligheterna för larverna.

- Fragmentering av landskapet och isolering genom att omkringliggande miljöer är olämpliga för större vattensalamander, till exempel om de utgörs av barrskog eller åkermark, kan vara ett

problem då arten har en begränsad spridningsförmåga.

- Brist på strukturer såsom murkna stubbar, stockar, stenar och block för salamandrarna att gömma sig och övervintra under.
- Brist på lekvatten av lämplig kvalitet.

Marin miljö:

- Övergödning orsakad av näringsläckage. Effekter av övergödningen kan innebära minskat siktdjup, minskad djuputbredning av makroalger, kvävande algmattor, syrebrist och ändrad artsammansättning.
- Mänsklig påverkan som till exempel byggnation, dumpning, muddring, båttrafik (svall, ljud, ankring, grumling), mineral/sand/sten-utvinning, utsläpp av olja och kemikalier kan också inverka negativt på den marina miljön.
- För stort uttag av fisk och bifångster i fisket kan påverka artsammansättningen och hela ekosystemet.
- Främmande arter, så som svartmunnad smörbult, kan påverka artsammansättningen.
- Marint avfall, inklusive dess nedbrytningsprodukter, kan orsaka skada på ekosystemet.

Bevarandeåtgärder

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29 §§).

Skydd för området

- Drygt en fjärdedel av Natura 2000-området är sedan 1980 avsatt som naturreservat, med en skötselplan från samma år och skyddas enligt 7 kap 4-6 och 30 §§ miljöbalken. I reservatsföreskrifterna regleras naturvårdsförvaltningen, allmänhetens rättigheter och skyldigheter samt markägarens och nyttjanderättshavarens förfoganderätt över området och vad denne behöver tåla för intrång. Reservatet förvaltas av Länsstyrelsen i Blekinge län. Strandskydd gäller enligt 7 kap. 13-18 §§ miljöbalken. Strandskydd gäller generellt 100 meter från strandlinjen (ut i vattnet och inåt land). Länsstyrelsen får i det enskilda fallet besluta att utvidga strandskyddsområdet till högst 300 meter från strandlinjen, om det behövs för att säkerställa något av strandskyddets syften. Inom Uttorp har Länsstyrelsen 2015 beslutat om utökat strandskydd till upp till 300 meter.
- Större vattensalamander är fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen (2007:845). Det innebär att det är förbjudet att avsiktligt fånga, döda eller störa djur samt ta bort eller skada ägg, rom, larver eller bon. Det är också förbjudet att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplats, vilket innebär att inte bara arten, utan även dess livsmiljö under alla levnadsstadier är skyddad.
- Vattendirektivet. Miljökvalitetsnormer för vatten fastställs med stöd av 5 kap MB, enligt vattenförvaltningsförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2013:19. Normerna ställer krav på vattnets kvalitet.
- Havsmiljödirektivet. Miljökvalitetsnormer för marin miljö fastställs med stöd av 5 kap MB, enligt havsmiljöförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2012:18. Förordningen syftar till att upprätthålla eller nå en god miljöstatus i havsmiljön.
- Sveriges åtaganden inom HELCOM, Baltic Sea Action Plan, aktionsplan för Östersjön.

Behov av skötselåtgärder

- Stora delar av naturtyperna torra hedar och enbuskmarker har röjningsbehov eller restaureringsbehov, se mer under respektive naturtypsbeskrivning.
- Bättre beteshävd behövs i området för att de hävdgynnade värdena ska bevaras och förstärkas.
- Områdets marina miljö behöver inventeras. Kunskap om marina arter och naturvärden saknas.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

1170 - Rev

Areal: 2,18 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Rev består av sten eller block som höjer sig över omgivande botten. De ska ha täta och välmående blåstångsbälten och en intakt zoneringsstruktur av växtsamhällen. Artrikedomen ska vara hög och bestå av fisk samt mjuk- och hårbottenarter. Gynnsam bevarandestatus kräver att det finns en konnektivitet (spridningskorridorer) inom och mellan reven och dess typiska arter ska inte minska. Främmande arter får inte utgöra ett hot mot artsammansättningen. Det marina området utanför Uttorp består troligtvis av hårbotten med inslag av sand och grus i den grundare delen, medan mjukbotten tar över med ökat djup.

Bevarandemål

Arealen rev utanför Uttorp ska vara minst 2,1 hektar. Reven ska präglas av en naturlig zoneringsstruktur och djuputbredning av fastsittande alger och filtrerande djur. Utbredningen av de typiska arterna sågtång, blåstång och blåmussla ska vara bestående eller öka. Reven fungerar som reproduktions- och uppväxtområde för djurarter exempelvis sik, sill och blåmussla. Näringsväven ska fungera i balans med en naturlig förekomst av rovfisk.

Vattenkvaliteten ska vara god och mänsklig påverkan i form av fysiska skador, utsläpp och läckage av övergödande näringsämnen, olja och kemikalier samt onaturlig grumling ska vara försumbar. Sedimentationen bör vara begränsad. Naturtypen ska vara naturlig med avseende på djupförhållanden, substrat och bottenstruktur. Ekologisk status enligt vattenförvaltningsförordningen ska vara minst god.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott. Vattenkvaliteten behöver förbättras främst genom minskad övergödning. Området har inte inventerats och en inventering är därför önskvärd.

1210 - Driftvallar

Areal: 0,03 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Driftvallarna uppkommer genom att tång, vass eller annan vegetation drivit med vattnet genom strömmar och vågrörelser och ansamlats som ”vallar” längs stränderna. Ansamlingarna består av kväverikt, organiskt material där blåstång, vass, säv och annan vegetation är viktiga inslag. På det kväverika underlaget förekommer en frodig vegetation som består främst av främst ettåriga växter, men ett inslag av fleråriga växter kan förekomma. Naturtypen hyser en rik insektsfauna samt vissa kräftdjur. På Uttorp växer främst strandskrräppa men också flera arter av mållor, malört och baldersbrå i driftvallarna. Naturtypen förekommer i västra delen av Natura 2000-området på flacka stränder dominerade av sten, grus och sand. Välutvecklade driftvallar är en viktig miljö för näringssökande, rastande vadare.

Bevarandemål

Naturtypens areal ska minst vara 0,03 hektar. Det ska finnas ansamlingar av kväverikt, organiskt material och det ska också ske en omsättning av driftmaterial. Artsammansättningen ska vara naturlig med för naturtypen karaktäristiska arter.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott.

1630 - Strandängar vid Östersjön

Areal: 3,64 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I områdets södra delar möter området havet med strandängar. I en zon närmast strandkanten finns mycket sten och block. Vegetationen består här till stor del av mållor, malört, slån och björnbär. I de mer centrala delarna utbreder sig fuktiga till våta havsstrandängar med bitvis välutvecklad tuvbildning. Här finns också några rena kärrytor, vilka tidvis är vattenfyllda, och högre vassbälten. Strandängarna innehåller för naturtypen en stor mängd karaktäristiska arter som dvärgarun, havssälting, klöverärt, kustarun, kärrsälting, ormtunga, smultronklöver, strandkrypa, strandkämpar, sandnarv, strandrödtoppa, käringtand, rödklint och trift. Strandängarna är i stort sett träd- och buskfria och vegetationen är mer eller mindre tydligt zonerad. Här häckar flera strandängsfåglar.

Bevarandemål

Områdets strandängar ska vara minst 3,6 hektar. Gräsmarken ska vara välhävdat och starkt präglad av bete. Obetade tuvor och rator får dock förekomma, en mosaik av olika hårt betade ytor är gynnsamt för fågellivet. Områdets kärlväxtflora ska karaktäriseras av hävdgynnade arter som dvärgarun, havssälting, klöverärt, kustarun, kärrsälting, ormtunga, smultronklöver, strandkrypa, strandkämpar, sandnarv, strandrödtoppa och trift. Häckande par av olika strandängsfåglar ska finnas inom området. Strandängarna ska vara helt öppna och fria från träd och buskar. Andelen ohävdarter som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar sker regelbundet eller säsongvis.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som ordinärt till gott. Strandängarna är delvis igenväxta med slån, framför allt den södra udden. Även igenväxning i norra delen av strandängen behöver åtgärdas.

4030 - Torra hedar

Areal: 50,17 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

De torra hedarna på Uttorp består i söder av enebevuxna ljung- och gräshedrar. Utöver en, som är karaktärsart för naturtypen, förekommer i buskskiktet även lövsly, hagtorn, nyponros, björnbär och slån. I trädsiktet återfinns bland annat björk, ek och rönn. Bland kärlväxter finns stagg, knägräs, sommarfibbla, jungfrulin, granspira, nattviol, gulmåra, gul fetknopp och blåsuga. Ljungen är bitvis storvuxen. Några torra områden med blottad sand förekommer.

Längre norrut blir trädsiktet tätare och det består främst av björk, ek och ung tall. Flera ekar är vidkroniga. I fuktigare områden växer al. I fältsiktet finns kruståtel, blodrot, ängkova, ljung och blåbär. Fina stenmurar går i nord-sydlig riktning och även odlingsrösen förekommer här.

Bevarandemål

Områdets torra hedar ska vara minst 50,2 hektar. Gräsmarken ska vara välhävdad och starkt präglad av bete. Områdets kärlväxtflora ska karaktäriseras av hävdgynnade arter som hirsstarr, knägräs, stagg, blåsuga, sommarfibbla och nattviol. Gräsmarken ska i söder vara öppen med spridda buskar eller buskage och några få spärrgreniga och av vindexponering präglade träd. Längre norrut i området ska det finnas ett begränsat men artrikt träd- och buskskikt som domineras av spärrgreniga ekar men också har inslag av exempelvis rönn, björk, oxel, en, nyponros, björnbär, tall och al i fuktigare delar. Träd, buskar, sly eller ohävdsarter, som vecketåg, örnbräken, björk- och aspsly, och som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten. Stenmurar och odlingsrösen ska till största delen vara solexponerade och fria från lövsly och träd så att dessa inte beskuggas eller skadas av stammar eller rotsystem. Marken ska i södra delen ha ett luckert vegetationstäck och partier med öppen sand.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som ordinärt. I delar av området finns mycket lövsly och högväxt ljung och dessa delar behöver röjas eller brännas. Bättre betestryck behövs för att naturvärdena ska bevaras och förstärkas. Relativt stora delar är kraftigt igenväxta och behöver restaureras genom röjning och naturvårdshugning.

5130 - Enbuskmarker

Areal: 4,38 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Enbuskmarkerna på Uttorp är belägna i områdets södra del. Marken är stenbunden och jordtäcket är tunt, block och hållmarker förekommer. Bland noterade kärlväxter kan nämnas blodrot, blåsuga, gul fetknopp, hirsstarr, knägräs, pillerstarr, stagg och sumpmåra. Cirka en tredjedel av naturtypen är relativt öppen och mosaikartad med spridda enbuskar och mycket ljung i fältskiktet. Övriga delar är igenväxta eller kraftigt igenväxta med en, björk och ek. Även rönn, oxel, nyponros och slån förekommer. Här dominerar blåbär i fältskiktet.

Bevarandemål

Områdets enbuskmarker ska vara minst 4,4 hektar. Gräsmarken ska vara välhävdad och präglade av bete. Områdets kärlväxtflora ska karaktäriseras av hävdgynnade arter som knägräs, pillerstarr och stagg. Gräsmarken ska vara öppen till halvöppen och ha ett betydande inslag av gamla och/eller hävdformade enar eller låga, breda och förhållandevis glesa snår med en. Det ska finnas en mosaik av öppna hed- och gräsmarker omväxlat med hållmarker, avgränsade buskage och solitära hagmarksträd som ek, tall, rönn och oxel. Träd, buskar, sly eller ohävdarter och som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är ordinärt till gott. De tätare delarna är i behov av restaurering i form av röjning.

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 0,59 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Mitt i Natura 2000-området ligger en liten silikatgräsmark. Det är en ogödslad gräsmark med ett glest busk- och trädskikt med bland annat ek, björk och en. I fältskitet finns flera hävdgynnade kärlväxter som hirsstarr, jungfrulin, knägräs, mandelblomma, pillerstarr, revfibbla, svartkämpar, jungfru Marie nycklar, grönvit nattviol och ormtunga.

Bevarandemål

Områdets silikatgräsmarker ska vara minst 0,6 hektar. Gräsmarken ska vara välhävdad och starkt präglad av bete. Områdets kärlväxtflora ska karaktäriseras av hävdgynnade arter som hirsstarr, jungfrulin, knägräs, mandelblomma, pillerstarr, revfibbla, svartkämpar, jungfru Marie nycklar och grönvit nattviol. Träd, buskar, sly eller ohävdsarter som vecketåg, och som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som ordinärt. Området börjar bli igenväxt och hävden har varit för svag de senaste åren.

1166 - Större vattensalamander, *Triturus cristatus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Den större vattensalamandern är beroende av fuktiga men ändå varma miljöer. Större delen av året tillbringar arten på land, ofta i fuktig lövdominerad skog där den håller till under murkna trädstammar och stubbar, i smånagargångar, under mossbeklädda stenar och i blockterräng. Den påträffas även sällsynt på öppen mark som till exempel i fuktiga hagar med högvuxet gräs eller på vägar under vandring. Spridningsbenägenheten är dålig och salamandrarna rör sig främst inom 50-300 meter från lekvattnet. Salamandrarna är bara aktiva på natten eller varma regniga dagar.

Den större vattensalamandern leker på våren i små till medelstora, permanenta vattensamlingar. Vanligen är lekvattnet en damm eller ett kärr i betesmark eller annan öppen mark, men de leker också i gårds- och branddammar, grusgropar, lertäkter, skogskärr, hällkar, diken samt små skogstjärnar. Dammarna ska vara solbelysta, fisk- och kräftfria och vattenkvaliteten ska vara god; inte för näringsrikt och inte för lågt pH. Artens larver har en lång akvatisk utvecklingsperiod och är därför känsliga för uttorkning av vattenmiljön.

Större vattensalamander är inte rödlistad i Sverige. Arten är beroende av ett komplext landskap, med landmiljöer där det finns gott om död ved, stenrösen, stubbar och andra strukturer där de kan övervintra och söka skydd, och rika akvatiska miljöer där de kan leka. Dessutom måste det finnas lämpliga vandringsvägar mellan lekvattnen och landmiljöerna i form av dikeskanter, fuktiga stråk, buskmarker och lövskogar. Det största hotet mot arten, liksom mot andra groddjur, är förlusten av deras livsmiljöer. Många öppna marker har planterats med gran eller blivit åkermark, vilket har gjort att miljöer där salamandrarna tillbringar tiden på land har försvunnit. Många lekvatten har också förstörts genom övergödning, inplantering av fisk eller kräftor, igenväxning och utdikning.

Det finns flera äldre uppgifter om större vattensalamander vid Uttorp, men det är oklart vart i området. 2005 eftersöktes arten i tre vatten, utan att den hittades. 2009 gjordes dock en ny inventering, och en hane av större vattensalamander hittades i ett vatten. Det var dock ett litet kärr, och flera andra vatten var uttorkat eller troligen saltpåverkade.

Bevarandemål

Större vattensalamander ska förekomma i området. Lekvattnet i området ska vara solbelyst och fritt från fisk. Vattenkvaliteten ska vara god och vattnet ska inte vara påverkat av övergödning eller försurning, eller vara igenväxt. Större vattensalamandern ska i de omgivande markerna ha goda förutsättningar för uppehälle och övervintring.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för större vattensalamander bedöms som ordinärt eller minskande. Lekvattnets kvalitet kan behöva förbättras, till exempel genom att fördjupas eller rensas från igenväxningsvegetation.

Dokumentation

- ArtDatabanken 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artportalen, www.artportalen.se (uttag 2016-08-11).
- Blekinge Ornitologiska Förening. 2003. Fågellokaler i Blekinge.
- Jordbruksverket 2004. Ängs- och betesmarksinventering. Tillgänglig: <https://etjanst.sjv.se/tuvaut/site/webapp/tuvaut.html>
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 1980 Reservatsbeslut och skötselplan för naturreservatet Uttorp.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2005. Förslag till skötselplan för naturreservatet Uttorp samt marker som ingår i samma betesfålla i Karlskrona kommun. Opublicerad rapport.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2006. Uppföljning av betesmarker och slåtterängar i skyddade områden, typiska och egna indikatorarter, samt negativa indikatorarter. Opublicerat material.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2015. Beslut om utvidgat strandskydd för Karlskrona kommuns kust och skärgård, Blekinge län, Dnr 511-2099-2014
- Naturvårdsverket 2011. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Naturvårdsverket 2011. Vägledning för de svenska arterna i habitatdirektivets bilaga 2. Dnr NV-01162-10.
- Rikets allmänna kartverk 1915-1919. Häradsekonomiska kartan, Blekinge Karlskrona (48) & Uttorpsböte (49). Digitalt material © Lantmäteriet.
- HELCOM. 2007. Baltic Sea Action Plan, www.helcom.fi
- VISS VattenInformationsSystem Sverige, www.viss.lansstyrelsen.se (uttag 2016-08-01).

Bilagor

Bilaga 1. Områdeskarta.

Natura 2000 - SE0410101 Uttorp

